

vil der kunne indtræde en Besparelse af 244 Rd. 80 $\frac{1}{2}$ s., saaledes at der kun bliver en Merendgift af 565 Rd. 16 $\frac{1}{2}$ s., og Udvalget er ganske af den samme Formenting som Ministeren, at denne Sum rigelig vil komme igjen derved, at Bestyrelsen af Tommeret kommer under en sagtyndig Mand.

N. Sæge: Jaar som i de tidligere Aar, jeg har havt den Ære at være Medlem af Thinget, maa jeg gjøre opmærksom paa Naturalforpleiningen, som den kaldes, nemlig, at der fra Proviantgaarden uddeles Kost til et Antal af Holmens Folk. Det hele Etablissement paa Proviantgaarden bestaaer fornemmelig for at uddele denne Kost. Jeg antager, at der er omtrent 1300 Mand, som faae Kost in natura, og naar vi anslaae hver Kostportion til en almindelig Gjennemsnitspris og blot regne, at den halve Proviantgaard benyttes til dette Diemed, vil man finde, at der er en Udgift af omtrent 10 pCt. for at udlevere denne Kost. Jeg veed Alt, hvad der fra Marinens Side indvendes imod at affaafe denne Indretning; men jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at det ere holdbare Indvendinger. Naar der siges, at det er især for at forhindre Folkene i at forøde deres Penge, skulde man dog troe, at vi nu ere komne saavidt, og at der i det Hele er en saadan bedre Ordning i Samfundet, at man maa overlade til enhver fornuftig Mand, hvor han vil gjøre af sine Penge. Desuden har det ikke saameget paa sig, som det synes; thi en meget stor Deel af denne Kost bliver jo folgt, efterat Folkene have modtaget den paa Proviantgaarden. Dersom man gik over til at betale Folkene deres Løn, ikke maanedsvis, men hver Uge, saaledes at de fik efterhaanden Pengene, som de behøvedes, troer jeg, at man rolig kunde overlade dem at skaffe sig deres Kost, hvor de vilde, uden at Staten behøvede med meget stor Opoffelse at være Høfer og udlevere Kosten in natura. Men iblandt Kostgjenstandene er der en, som det virkelig forekommer mig at være aldeles latterlig at udlevere in natura, nemlig Rug. Der anskaffes aarlig for det Offentliges Regning et temmelig stor Parti Rug,

som henlægges paa Proviantgaarden, som der magastneres, kastes og bevares, og egentlig udleveres i mindre Quantiteter til disse 1,300 Mand, som modtage Kosten in natura. Dersom man vilde gjøre en nøiagtig Regning over, hvad denne Rug kommer til at koste, vilde man komme til et forbausende Resultat, og en stor Deel af eller, jeg kan næsten sige, al denne Rug, sælges jo af Folkene; de kunne jo ikke tage den hjem med og spise den, som den er. Man skulde virkelig troe, at det ikke var Rug, hvorom her var Tale, et Product, hvoraf Landet har en saa særdeles Overflodighed, som man kan faae overalt, og hvis Nettopproduct, Brød, er at faae til alle Tider baade godt og billigt i hele Byen; men man skulde troe, at det var en eller anden fremmed og vanskelig overkommelig Artikel, der udleveredes. Vil man altsaa begynde med en lille Reform, saa affaafe man Rugudleveringen og lade de Loster ud, hvorpaa Rugen ligger. Jeg troer ikke, at en eneste Mand i Nyboder vilde være istand til at fore den mindste fornuftige Klage over ikke at faae Rug udleveret, som han skal tage paa sin Nakke og bære til en Mølle eller sælge paa Pladsen til de Folk, som drive Handel paa det lille Rugmarked, som her holdes, naar der fra Proviantgaarden udleveres Rug. Jeg kan ikke see den mindste Forstand i denne Fremgangsmaade, selv om man vilde indrømme Rigtigheden af de Grunde, der hentes fra, at disse Folk nu engang ere vante til at faae det gode Kød og det gode Flesk, og at deres Koner og Huusholdninger ere indrettede herpaa, og at de ikke gjerne faae det pludseligt affaaft. Jeg indrømmer imidlertid ikke Rigtigheden af disse Grunde; jeg paastaar, at en Eiendom som Proviantgaarden, der vel er mellem 200,000 og 250,000 Rd. værd, fortjente en bedre Anvendelse end at være Oplagssted for denne Kostudlevering. Endeel af Magastnerne antager jeg, at Marinen altid vilde have nødig til at henlægge den Proviant paa, som den maatte ansee det for nødvendigt at have forraad af. Men, som sagt, jeg har hidtil ikke gjort Andet og kommer maastee i mange Aar heller ikke til at gjøre Andet end aarlig at